॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्रजनंनं ज्योतिर्ग्निर्देवतांनां ज्योतिर्विराद्धन्दंसां ज्योतिर्विराङ्घाचौं ऽग्नौ सं तिष्ठते विराजम्भि सम्पंद्यते तस्मात्तक्योतिरुच्यते द्वौ स्तोमौं प्रातःसवनं वहतो यथौं प्राणश्चापानश्च द्वौ माध्यंदिन् क्ष् सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक्नं प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मितो वा एष यज्ञोऽस्थूरिः (१)

यं कामंं कामयंते तमेतेनाभ्यंश्जृते सर्व्ध् ह्यस्थूंरिणाभ्यश्जृतै-ऽग्निष्टोमेन् वे प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता अंग्निष्टोमेनेव पर्यगृह्णात्तासां परिगृहीतानामश्वत्रोऽत्यंप्रवत् तस्यांनुहाय रेत् आदंत्त् तद्गंद्भे न्यंमार्द्गस्मांद्गद्भो द्विरेता अथो आहुर्वडंबायां न्यंमार्डिति तस्माद्वडंबा द्विरेता अथो आहुरोषंधीषु (२)

न्यंमार्डिति तस्मादोषंधयोऽनंभ्यक्ता रेभन्त्यथों आहुः प्रजासु न्यंमार्डिति तस्माँद्यमौ जायेते तस्मांदश्वत्रो न प्र जायत् आत्तरेता हि तस्माँद्वर्हिष्यनंबक्रृप्तः सर्ववेदसे वां सहस्रे वावंक्रुप्तोऽति ह्यप्रंवत् य एवं विद्वानंग्निष्टोमेन् यजंते प्राजाताः प्रजा जनयंति परि प्रजाता गृह्णाति तस्मांदाहुर्ज्येष्ठयुज्ञ इतिं (३) प्रजापंतिर्वाव ज्येष्टः स ह्यंतेनाग्रेऽयंजत प्रजापंतिरकामयत् प्र जायेयेति स मुंखतस्त्रिवृतं निरंमिमीत् तम्ग्निर्देवतान्वंसृज्यत गायत्री छन्दों रथन्तर सामं ब्राह्मणो मंनुष्यांणाम्जः पंशूनान्तस्मात्ते मुख्यां मुख्यां ह्यसृंज्यन्तोरंसो बाहुभ्यां पश्चदशं निरंमिमीत तमिन्द्रों देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टृप्छन्दों बृहत् (४)

सामं राज्न्यों मनुष्यांणामिवः पश्नान्तस्मात्ते वीर्यांवन्तो वीर्यां द्धासृंज्यन्त मध्यतः संप्तद्रशं निरंमिमीत् तं विश्वं देवा देवता अन्वंसृज्यन्त जगती छन्दों वैरूपः साम् वैश्यों मनुष्यांणां गार्वः पश्नान्तस्मात्त आद्यां अन्नधानाद्धासृंज्यन्त तस्माद्भ्याः सोऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृंज्यन्त पृत्त एंकविःशं निरंमिमीत् तमनुष्टुष्छन्दः [5[]

अन्वंसृज्यत वैराज॰ सामं शूद्रो मंनुष्यांणामश्वः पशूनान्तस्मात्तौ भूंतसङ्कामिणावश्वंश्च शूद्रश्च तस्मांच्छूद्रो यज्ञेऽनंवक्कृप्तो न हि देवता अन्वसृंज्यत् तस्मात्पादावुपं जीवतः पत्तो ह्यसृंज्येतां प्राणा वै त्रिवृदंर्धमासाः पश्चद्रशः प्रजापंतिः सप्तदशस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एंकवि १ श एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिंष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रंयत एतस्मिन्प्रतिं तिष्ठति॥ (६)

अर्स्यृरिरोपंधीषु ज्येष्ठयुज्ञ इतिं बृहदंनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नवं च॥————[१]

तार्वन्तो लोकास्त्रयोदश च

प्रातःसवने वै गांयत्रेण छन्दंसा त्रिवृते स्तोमांय ज्योतिर्दधंदेति त्रिवृतां ब्रह्मवर्चसेनं पश्चद्रशाय ज्योतिर्दधंदेति पश्चद्रशेनौजंसा वीर्येण सप्तद्रशाय ज्योतिर्दधंदेति सप्तद्रशेनं प्राजापृत्येनं प्रजनंनेनैकविर्शाय ज्योतिर्दधंदेति स्तोमं एव तथ्स्तोमांय ज्योतिर्दधंदेत्यथो स्तोमं एव स्तोमम्भि प्र णंयति यावंन्तो वै स्तोमास्तावंन्तः कामास्तावंन्तो लोकास्तावंन्ति ज्योतीर्ध्रष्येतावंत एव स्तोमांनेतावंतः कामानेतावंतो लोकानेतावंन्ति ज्योतीर्थ्यवं रुन्द्रे॥ (७)

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै यंजेत् योंऽग्निष्टोमेन् यजंमानोऽथ सर्वस्तोमेन् यजेतेति यस्यं त्रिवृतंमन्त्यंन्तिं प्राणाः स्तस्यान्तर्यन्ति

प्राणेषु मेऽप्यंस्दिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्यं पश्चद्शमंन्तर्यन्तिं वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यंस्दिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्यं सप्तद्शमंन्तर्यन्तिं (८)

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजमानो यजते यस्यैकविष्शमंन्तर्यन्तिं प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्यं त्रिणवमंन्तर्यन्त्यृत् इश्च तस्यं नक्ष्तियां च विराजंमन्तर्यन्त्यृतुषु मे-ऽप्यंसन्नक्षत्रियांयां च विराजीतिं (९) खलु वै युज्ञेन यर्जमानो यजते यस्यं त्रयिश्विष्शमंन्तर्यन्तिं देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतांसु मेऽप्यंसदिति खलु वै युज्ञेन यर्जमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं पर्मतां गच्छंन्तं वेदं पर्मतांमेव गच्छिति त्रिवृद्धै स्तोमानामवमिश्चिवृत्पंरमो य एवं वेदं पर्मतांमेव गंच्छिति॥ (१०)

समुद्रशमंन्त्र्यन्ति विराजीति चतुंश्चत्वारि श्राचा ———[३] अङ्गिरसो वै स्त्रमासत् ते सुंवर्गं लोकमायन्तेषा ५ हविष्मा ५ श्र हविष्कृचाहीयेतान्तावकामयेता ५ सुवर्गं लोकमियावेति

हावजाङ्क्ष हावुष्कृचाहायतान्तावकामयतार सुवृग लाकामयावात् तावेतं द्विरात्रमपश्यतान्तमाह्ररतान्तेनायजेतान्ततो वै तौ सुवृगं लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजंते सुवृगमेव लोकमैति तावैताम्पूर्वेणाऽह्वाऽगंच्छतामुत्तरेण (११)

अभिष्ठवः पूर्वमहंर्भवित् गित्रक्तरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहंर्भवित् तेज्ञस्तेनावं रुन्द्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तर्ष् सर्वस्यास्ये सर्वस्यावंरुद्धे गायत्रम्पूर्वेह्न्थ्सामं भवित् तेज्ञो वै गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्च्सं तेजं एव ब्रह्मवर्च्समात्मन्धंत्ते त्रैष्टुंभमुत्तंर् ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धंत्ते रथन्तरम्पूर्वं (१२)

अह्न्थ्सामं भवतीयं वै रंथन्त्रम्स्यामेव प्रतिं तिष्ठति बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहद्मुष्यांमेव प्रतिं तिष्ठति तदांहुः कं जगंती चानुष्टुष्वेतिं वैखान्सम्पूर्वेऽह्न्थ्सामं भवति तेन् जगंत्यै नैतिं षोड्रयुत्तंरे तेनांनुष्टुभोऽथांहुर्यथ्संमानेंऽ धमासे स्यातांमन्यत्रस्याह्नां वीर्यमनुं पद्येतत्यंमावास्यांयाम्पूर्वमहंभंवत्युत्तंरि नानांवीर्ये भवतो ह्विष्मंन्निधनम्पूर्वमहंभंवति हविष्कृन्निधनमुत्तंरं प्रतिष्ठित्ये॥ (१३)

अपो वा इदमग्रें सिल्लमांसीत्तस्मिन्यजापंतिर्वायुर्भूत्वाचेर्थ्स मामपश्यत्तां वेराहो भत्वाहेरतां विश्वकर्मा भत्वा व्यमाट्थ्साप्रथत

ड्मामंपश्यत्तां वंराहो भूत्वाहंरत्तां विश्वकंमां भूत्वा व्यंमाद्रथ्साप्रंथत् सा पृंथिव्यंभवृत्तत्पृंथिव्ये पृंथिवित्वन्तस्यांमश्राम्यत्प्रजापंतिः स देवानंसृजत् वसूँत्रुद्रानांदित्यान्ते देवाः प्रजापंतिमब्रुवन्प्र जांयामहा इति सौंऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मा इस्तप्सासृक्ष्येवं तपंसि प्रजननिमच्छध्वमिति तेभ्योऽग्निमायतेन्म्प्रायंच्छदेतेनायतेनेन श्राम्यतेति तैंऽग्निनायतेनेनाश्र संवथ्सर एकां गामंसृजन्त तां वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः

प्रायंच्छन्नेतार रक्षध्वमिति तां वसंवो रुद्रा आंदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्राजांयत् त्रीणि च (१५) श्तानि त्रयंस्त्रिरशत्ं चाथ् सैव संहस्रतम्यंभवृत्ते देवाः

प्रजापितमब्रुवन्थ्सहस्रेण नो याज्येति सौंऽग्निष्टोमेन् वसूनयाजयत्त इमं लोकमंजयन्तचांददुः स उक्थ्येन रुद्रानयाजयत्तैं-ऽन्तरिक्षमजयन्तचांददुः सोऽतिरात्रेणांदित्यानयाजयत्तेंऽमुं लोकमंजयन्तचांददुस्तद्न्तरिक्षम् (१६)

व्यवैंर्यत् तस्मांद्रुद्रा घातुंका अनायत्ना हि तस्मांदाहुः शिथिलं वै मध्यममहंस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वेर्यतेति त्रैष्टुंभम्मध्यमस्याह् आज्यंम्भवति स्ंयानांनि सूक्तानि शश्सित षोड्शिन श्रं शश्सत्यह्रो धृत्या अशिंथिलम्भावाय तस्मांत्रिरात्रस्यांग्निष्टोम एव प्रथममहंः स्यादथोक्थ्योऽथांतिरात्र एषां लोकानां विधृत्ये त्रीणित्रीणि श्तान्यंनूचीनाहमव्यंवच्छिन्नानि ददाति (१७)

पृषां लोकानामनु सन्तंत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिनदानीत्यथ् या संहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रंश्च विष्णुंश्च व्यायंच्छेता स इन्द्रोंऽमन्यतानया वा इदं विष्णुः सहस्रं वर्क्षत् इति तस्यांमकल्पेतां द्विभाग इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा पृषाभ्यनूँच्यत उभा जिंग्यथुरिति तां वा पृतामंच्छावाकः (१८)

पुव शर्षस्त्यथ् या संहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतांरं वा अभ्यतिरिच्यते यदंतिरिच्यते होतानांप्तस्यापयिता-थांहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतर्त्विजामथांहुः सर्वेभ्यः सद्स्येभ्यो देयेत्यथांहुरुदाकृत्या सा वर्शं चरेदित्यथांहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयमुग्नीधं ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णुवों-ऽग्नीद्यथैव तावकल्पेतामित्यथांहुर्या कल्याणी बंहुरूपा सा देयेत्यथांहुर्या द्विंरूपोभ्यतंएनी सा देयेति सहस्रंस्य परिंगृहीत्यै तद्वा एतथ्सहस्रस्यायंन सहस्र स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रंसम्मितः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्यं लोकस्याभिजित्यै॥ (२०)

अष्टवीच् तद्निरिक्षन्दरात्यच्छावाकश्च देवेति समर्चत्वारिश्यचा [५]
सोमो वै सहस्रंमिविन्द्त्तिमिन्द्रोऽन्वंविन्द्त्तौ युमो
न्यागंच्छ्न्तावंब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यंब्रूता स् स् यम
एकंस्यां वीर्यं पर्यपश्यिद्यं वा अस्य सहस्रंस्य वीर्यम्बिभूर्तीति
तावंब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावंब्रूता सर्वे वा एतदेतस्यां
वीर्यम् (२१)

परिं पश्यामोऽ श्यामा हरामहा इति तस्याम श्यामाहं रन्त् तामुफ्सु प्रावेशयन्थ्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गुलैकंहायनी रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं श्वतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिण्या पिङ्गुलयैकंहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वात्रोहिण्या पिङ्गुलयैकंहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयंस्त्रिश्शता चैवास्यं त्रिभिश्चं (२२)

श्तैः सोमः क्रीतो भंवति सुक्रीतेन यजते ताम्पसु प्रावेशयन्निन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी लक्ष्मणा पंष्ठौही वार्त्रघ्री रूपं कृत्वा त्रयंस्निश्शता च त्रिभिश्चं श्तैः सहोदैत्तस्माद्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रघ्रीं दद्याद्य एवं विद्वान्नोहिणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रघ्रीं ददांति त्रयंस्त्रि शचैवास्य त्रीणिं च शतानि सा दत्ता (२३) भवति तामुफ्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरंती

मूर्खा तंज्जघन्या रूपं कृत्वा त्रयंस्नि १ शता च त्रिभिश्चं शतैः

सहोदैत्तस्माञ्जरंतीम्मूर्खां तंज्जघुन्यामंनुस्तरंणीं कुर्वीत् य एवं विद्वाञ्जरंतीम्मूर्खां तंज्जघन्यामंनुस्तरंणीं कुरुते त्रयंक्षि शचैवास्य त्रीणि च शतानि सामुष्मिं ह्योके भंवति वागेव संहस्रत्मी तस्मौत् (२४)

वरो देयः सा हि वरंः सहस्रंमस्य सा दत्ता भंवित् तस्माद्वरो न प्रंतिगृह्यः सा हि वरंः सहस्रंमस्य प्रतिंगृहीत-म्भवतीयं वर् इतिं ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथास्य तथ्सहस्रमप्रंतिगृहीतम्भवत्युभयतपुनी स्यात्तदांहुरन्यतपुनी स्यांथ्सहस्रंम्परस्तादेत्मिति यैव वरंः (२५)

क्त्याणी रूपसंमृद्धा सा स्याथ्सा हि वरः समृंद्धौ तामुत्तरेणाग्नींध्रं पर्याणीयांहवनीयस्यान्ते द्रोणकल्शमव घ्रापयेदा जिंघ्र कुलशंम्मह्युरुधांरा पर्यस्वत्या त्वां विशन्त्वन्दंवः समुद्रमिव सिन्धंवः सा मां सहस्र आ भंज प्रजयां पशुभिः सह पुनमां विंशताद्रियिरितिं प्रजयैवैनम्पशुभीं रय्या सम् (२६)

अर्ध्यति प्रजावाँन्पशुमात्रंयिमान्भंवित य एवं वेद तयां सहाग्नींध्रम्परेत्यं पुरस्तांत्प्रतीच्यां तिष्ठंन्त्यां जुहुयादुभा जिंग्यथुर्न पर्रा जयेथे न पर्रा जिग्ये कत्रश्चनैनौः। इन्द्रंश्च विष्णो यदपंस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामितिं त्रेधाविभक्तं वै त्रिंरात्रे सहस्रं साहस्रीमेवेनां करोति सहस्रंस्यैवैनाम्मात्रांम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपेरेवैना समर्थयित तस्यां उपोत्थाय कर्णमा जंपेदिङे रन्तेऽदिते सरंस्वति प्रिये प्रेयिस मिह् विश्वंत्येतानि ते अघ्निये नामांनि सुकृतं मा देवेषुं ब्रूतादितिं देवेभ्यं पुवैनमा वेदयत्यन्वेनं देवा बुंध्यन्ते॥ (२८)

पुतदेतस्यां बार्यमस्य विभिश्चं दत्ता संहस्रत्मा तस्मदिव वरः सम्मात्रामेकात्रचंत्वारिर्श्यचं॥=[६] सहस्रत्मयां वै यजंमानः सुवर्गं लोकमेति सैन५ं सुवर्गं लोकं गमयित् सा मां सुवर्गं लोकं गमयेत्याह

सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयित सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गंमयेत्यांह् ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गंमयित सा मा सर्वान्युण्यां-श्लाँकान्गंमयेत्यांह् सर्वानेवैनम्पुण्यांश्लाँकान्गंमयित सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गंमय प्रजयां पृशुभिः सह पुनुमां विंशताद्रयिरितिं प्रजयैवेनंम्पृशुभीं रय्यां प्रतिं ष्ठापयति प्रजावांन्पशुमात्रयिमान्भंवति य एवं वेद् तामुग्नीधें वा ब्रह्मणें वा होत्रें वोद्गात्रे वांध्वर्यवें वा दद्याथ्सहस्रमस्य सा दत्ता भंवति सहस्रमस्य प्रतिंगृहीतम्भवति यस्तामविंद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रतिं गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रतिं गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विंश मा सहस्रमित्येकांमेवेनां भूतां प्रतिं गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेदं स्योनासिं सुषदां सुशेवां स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुशेवा मा विंश (३१)

इत्यांह स्योनेवेन र सुषदां सुशेवां भूता विंशति नैन र हिनस्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती(३) संहस्रत्मी सहस्रा(३)मिति यत्प्राचीं मुथ्मुजेथ्सहस्र सहस्रतम्यन्वेती(३) सहस्रतम्यन्वेयात्तथ्सहस्रं मप्रज्ञात्र संवृगं लोकं न प्रजानीयात्प्रतीची मुथ्मुं जिति ता सहस्रमन् पूर्यावंतिते सा प्रजानती सुंवृगं लोकमेति यजंमानम्भ्युथ्मृं जिति क्षिप्रे सहस्रम्प्र जांयत उत्तमा नीयते प्रथमा देवानां च्छति॥ (३२)

लोकान्यमयित् सार्विद्वान्थ्सुशेवा मार्विश् यर्जमानं द्वादेश च॥————[७]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजाम्पुत्रकांमाय स रिरिचानोंऽमन्यत् निर्वीर्यः शिथिलो यातयांमा स एतं चंतूरात्रमंपश्यत् तमाहंरत्तेनायजत् ततो वै तस्यं चत्वारो वीरा आजांयन्त् सुहोता सूँद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वाः श्चंतूरात्रेण यजत् आस्यं चत्वारो वीरा जांयन्ते सुहोता सूँद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य चंतुर्विष्शाः पर्वमाना ब्रह्मवर्च्सं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिः श्रद्धादेवं यजेमानं चृत्वारि वीर्याणि नोपानमन्तेजे इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमृत्राद्यः स एताःश्रश्चतुरश्चतुंष्टोमान्थ्सोमानपश्यत्तानाहर्त्तैरयजत् तेजे एव प्रथमनावां रुन्द्वेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन् य एवं विद्वा १ श्रुत्र श्रुत्र श्रुत्ते होमान्थ्सोमानाहरंति तैर्यजेते तेजं एव प्रथमनावं रुन्द्व इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन् यामेवात्रिरुक्षद्धिमार्भोत्तामेव यजमान ऋधोति॥ (३४)

ज्मदंग्निः पृष्टिंकामश्चतूरात्रेणांयजत् स एतान्योषार्थं अपुष्यत्तस्मौत्पिलृतौ जामंदग्नियौ न सं जांनाते एतानेव पोषौन्पुष्यित् य एवं विद्वाङ्श्चंतूरात्रेण यजंते पुरोडाशिन्यं उपसदों

पोषाँन्युष्यित् य एवं विद्वाः श्चंतूरात्रेण यजंते पुरोडाशिन्यं उपसदों भवन्ति पशवो वै पुरोडाशः पशूनेवावं रुन्द्वेऽत्रं वै पुरोडाशो-ऽत्रंमेवावं रुन्द्वेऽत्रादः पंशुमान्भवित् य एवं विद्वाः श्चंतूरात्रेण यजंते॥ (३५)

संव्थ्सरो वा इदमेकं आसीथ्सोऽकामयतुर्तू-थ्सृंजेयेति स एतम्पश्चरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनायज्ञत् ततो वै स ऋतूनसृजत्

य एवं विद्वान्पंश्वरात्रेण यजंते प्रैव जायते त ऋतवः सृष्टा न व्यावर्तन्त त एतम्पंश्वरात्रमंपश्यन् तमाहंर्न्तेनांयजन्त ततो वै ते व्यावर्तन्त (३६)

य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते वि पाप्मना भ्रातृंब्येणा वंर्तते सार्वसेनिः शौचेयोंऽकामयत पशुमान्थ्स्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै स सहस्रं पृश्न्प्राप्नोद्य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजेते प्र सहस्रं पशनांप्नोति बबरः

एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजेते प्र सहस्रं पशूनांप्रोति बब्रः प्रावाहणिरकामयत वाचः प्रविदेता स्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमा (३७)

अह्रत्तेनांयजत् ततो वै स वाचः प्रविद्ताभंवद्य एवं विद्वान्पंश्वरात्रेण् यजंते प्रविद्वितेव वाचो भंवत्यथों एनं वाचस्पितिरित्यांहुरनांप्तश्चत्र्रात्रोऽतिंरिक्तः षड्रात्रोऽथ् वा एष संम्प्रति यज्ञो यत्पंश्वरात्रो य एवं विद्वान्पंश्वरात्रेण् यजंते सम्प्रत्येव यज्ञेनं यजते पश्चरात्रो भंवति पश्च वा ऋतवः संवथ्सरः (३८)

युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्द्वे त्रिवृदंग्निष्टोमो भेवति तेजं प्वावं रुन्द्वे पश्चद्वशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्वे सप्तद्वशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते पश्चिव्श्वांऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेरास्ये महाबृतवांनुन्नाद्यस्यावंरुद्धो विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजिंत्यै॥ (३९)

ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठत्यथो पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को

ते व्यावंतिन प्रविद्ता स्यामिति स प्रतम्प्रेशगुत्रमा संवथ्स्रोऽभिजित्ये॥———[१०] देवस्ये त्वा सिवृतुः प्रसिवैऽिश्वनौर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा देद इमामंगृभ्णत्रश्नामृतस्य पूर्व आयुंषि विदर्थेषु कव्या। तयां

दंद इमामंगृभ्णत्रश्नामृतस्य पूर्व आयुंषि विदयेषु क्व्या। तयां देवाः सुतमा बंभूवुर्ऋतस्य सामैन्थ्सरमारपंन्ती। अभिधा असि भुवंनमसि युन्तासि धुर्तासि सौंऽग्निं वैश्वानुर सप्रथसं गच्छ स्वाहांकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमंनो धर्तासि धुरुणः कृष्ये त्वा क्षेमांय त्वा र्य्ये त्वा पोषांय त्वा पृथिव्ये त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वां सते त्वासंते त्वाद्यस्त्वौषंधीभ्यस्त्वा विश्वैभ्यस्त्वा भूतेभ्यः॥ (४०)

ूर्ण प्रश्रीविश्यतिश्वा [११] विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्वोऽस्यि हयोऽस्यत्योऽसि नरो-ऽस्यवीसि सप्तिरिसे वाज्यीसे वृषासि नृमणां असि

ययुर्नामां स्यादित्यानाम्पत्वान्विंह्यग्रये स्वाहा स्वाहें न्द्राग्निभ्या इ स्वाहां प्रजापंतये स्वाहा विश्वेंभ्यो देवेभ्यः स्वाहा सर्वांभ्यो देवेतांभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहा भूरेसि भुवे त्वा भव्यांय त्वा भविष्यते त्वा विश्वेंभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवां आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधांय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

रि? स्वाह्य द्वाविरेशतिश्वा [१२] आर्यनाय स्वाह्य प्रायंणाय स्वाहाँद्वावाय स्वाह्यं हुंताय स्वाहां शूकाराय स्वाह्य शूकृताय स्वाह्य पलांयिताय स्वाह्य ऽऽपलांयिताय स्वाह्य ऽऽवल्गंते स्वाहां परावल्गंते स्वाहांऽऽवल्गंते स्वाहां प्रयते

स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४२)

आयंनायोत्तंरमापलांयिताय षड्विर्श्शतिः॥•

·[१३]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहां सिवृत्रे स्वाहा सर्रस्वत्यै स्वाहां प्राणे स्वाहा बहुमार्वये स्वाहाऽपाम्पोर्टाय स्वाहां वायवे स्वाहां

पूष्णे स्वाहा बृह्स्पतंये स्वाहाऽपाम्मोदांय स्वाहां वायवे स्वाहां मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४५)

पृथिव्ये स्वाह् इन्तिरक्षाय स्वाहं दिवे स्वाहा इग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहं चन्द्रमंसे स्वाहा इहे स्वाहा रात्रिये स्वाहर्जवे स्वाहं साधवे स्वाहं सुक्षित्ये स्वाहं क्षुधे स्वाहं।

ऽशितिम्ने स्वाहा रोगांय स्वाहां हिमाय स्वाहां शीताय स्वाहांऽ-ऽत्पाय स्वाहाऽरंण्याय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४६)

[*U*?

भुवों देवानां कर्मणापसर्तस्यं पृथ्यांसि वसुंभिर्देविभिर्देवतंया गायत्रेणं त्वा छन्दंसा युनज्मि वसन्तेनं त्वर्तुनां हृविषां दीक्षयामि रुद्रेभिर्देविभिर्देवतंया त्रैष्टुंभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि ग्रीष्मेणं त्वर्तुनां हृविषां दीक्षयाम्यादित्येभिर्देविभिर्देवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनज्मि वर्षाभिंस्त्वर्तुनां हृविषां दीक्षयामि विश्वेभिर्देविभिर्देवत्यानुंष्टुभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि (४७)

श्रदाँ त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यिङ्गिरोभिर्देविभिर्देवतंया पाङ्केन त्वा छन्दंसा युनिज्म हेमन्तिशिश्वराभ्यां त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्याहं दीक्षामंरुहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दंसा ब्रह्मणा चर्तर स्त्येऽधार स्त्यमृतंऽधाम्। मृहीमू षु सुत्रामांणिमृह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहा॥ (४८)

9/1

ईङ्काराय स्वाहें कृताय स्वाहा क्रन्दंते स्वाहांऽवक्रन्दंते स्वाहा प्रोथंते स्वाहां प्रप्रोथंते स्वाहां गृन्धाय स्वाहां घ्राताय स्वाहां प्राणाय स्वाहां व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहां सन्दीयमानाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहां विचृत्यमांनाय स्वाहा विचृत्ताय स्वाहां पलायिष्यमांणाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोंपर इस्यते स्वाहोपरताय स्वाहां निवेक्ष्यते स्वाहां निविशमांनाय स्वाहा निविष्टाय स्वाहां निषथ्स्यते स्वाहां निषीदंते स्वाहा निषंण्णाय स्वाहां (४९)

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहांऽऽसिताय स्वाहां निपथ्स्यते स्वाहां निपद्यंमानाय स्वाहा निपंन्नाय स्वाहां शयिष्यते स्वाहा शयांनाय स्वाहां शयिताय स्वाहां सम्मीलिष्यते स्वाहां सम्मीलंते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहां स्वपस्यते स्वाहां स्वपते स्वाहां सुप्ताय स्वाहां प्रभोथ्स्यते स्वाहां प्रबुध्यंमानाय स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहां जागरिष्यते स्वाहा जाग्रंते स्वाहां जागरिताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहां शुण्वते स्वाहां श्रुताय स्वाहां वीक्षिष्यते स्वाहां (५०)

वीक्षिष्यते स्वाहां (५०)
वीक्षंमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहां स॰हास्यते स्वाहां
स्ञिहांनाय स्वाहोज्ञिहांनाय स्वाहां विवथ्स्यते स्वाहां विवर्तमानाय
स्वाहा विवृत्ताय स्वाहोत्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठंते स्वाहोत्थिताय स्वाहां
विधविष्यते स्वाहां विधून्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहोत्क्रं स्यते
स्वाहोत्क्रामंते स्वाहोत्क्रौन्ताय स्वाहां चङ्कमिष्यते स्वाहां
चङ्कम्यमांणाय स्वाहां चङ्कमिताय स्वाहां कण्डूयिष्यते स्वाहां
कण्डूयमांनाय स्वाहां कण्डूयिताय स्वाहां निकिषिष्यते स्वाहां

निकर्षमाणाय स्वाहा निकिषिताय स्वाहा यदिते तस्मै स्वाहा यित्पर्विति तस्मै स्वाहा यन्मेहित तस्मै स्वाहा यच्छकृत्करोति तस्मै स्वाहा रेतंसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५१)

सत्यमंसि सत्यस्यं सत्यमंस्यृतस्य पन्थां असि देवानां छायामृतस्य नाम् तथ्सत्यं यत्त्वं प्रजापंतिरस्यिध् यदंस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृंणानः पंवते कृव्यन्पशुं न गोपा इर्यः परिजमा (५२)

•[२०]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

redits: http://stotrasamhita.github.io/about/